

The Validity and Reliability of Turkish Version of the Defeat Scale

Ahmet Akın¹, Recep Uysal², Nihan Çitemel³ and Ümran Akın⁴

^{1,2,3,4} Sakarya University, Faculty of Education, Guidance and Psychological Counseling, Turkey

ARTICLE INFO

Article History:

Received 13.08.2012

Received in revised form

08.01.2013

Accepted 23.01.2013

Available online

15.12.2013

ABSTRACT

This study investigated the validity and reliability of the Defeat Scale (DS; Gilbert & Allan, 1998). The sample of study consists of 399 university students. Results of confirmatory factor analysis demonstrated that the sixteen items loaded on one factor and the one-dimensional model was well fit ($\chi^2= 301.20$, $df= 99$, $RMSEA= .072$, $NFI= .95$, $IFI= .97$, $CFI= .97$, $RFI= .94$, $SRMR= .050$). Factor loadings ranged from .31 to .76 and the corrected item-total correlations of DS ranged from .32 to .68. Internal consistency reliability coefficient was .88. These results demonstrate that this scale is a valid and reliable instrument.

© 2013 IOJES. All rights reserved

Keywords:

Defeat scale, validity, reliability, confirmatory factor analysis

Extended Summary

Purpose

The concept of defeat has been developed from social rank accounts of depression in humans and has been defined as a sense of failed social struggle, loosing and reducing social rank. This situation can be directly related to interpersonal conflict, but it can also relate to perceptions of failure to reach social resources which includes material resources (Gilbert, 2006; Gilbert & Allan, 1998). A belief of having being defeated, knocked down and having lost important battles is a key variable relevant to depression according to social rank theory (Gilbert & Allan, 1998). Defeat was assessed using Defeat Scale (DS; Gilbert & Allan, 1998). The DS is a sixteen-item (e.g., "I feel that my confidence has been knocked out of me") Likert-type scale that designed in order to depict a sense of failed struggle and losing rank. Response options range from 0 = never, to 4 = always. Confirmatory factor analysis have resulted a two-factor solution among depressed groups and undergraduate students. The second factor consisted of the three reverse coded items suggesting that the second factor rejected the keying of these items. The scree test indicated that a one factor solution would be more appropriate. The DS has correlated positively with depression, submissive behaviour and hopelessness and negatively correlated with social comparison (Gilbert & Allan, 1998). The Cronbach alpha was .94 for the student group and .93 for the depressed group. The aim of this research is to examine the validity and reliability of the Turkish version of the Defeat Scale (DS; Gilbert & Allan, 1998).

Method

Participants were 399 university students (176 were female and 223 were male) enrolled in various undergraduate programs. Primarily the DS was translated into Turkish by five academicians. After that the Turkish form was back-translated into English and examined the consistency between the Turkish and

¹ Corresponding author's address : Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü, Turkey

Telephone: (0264) 614 10 33

Fax: (0264) 295 71 83

e-mail: aakin@sakarya.edu.tr

English forms. Turkish form has reviewed by seven academicians from educational sciences department. Finally they discussed the Turkish form and along with some corrections this scale was prepared for validity and reliability analyses. In this study, confirmatory factor analysis was executed to confirm the original scale's structure in Turkish culture. As reliability analysis internal consistency coefficients and the item-total correlations were examined. Data were analyzed by LISREL 8.54 and SPSS 13.0.

Results

The results of confirmatory factor analysis demonstrated that the sixteen items loaded on one factor and that the factor structure was harmonized with the factor structure of the original scale. Factor loadings ranged from .31 to .76. Similarly, the results of confirmatory factor analysis indicated that the model was well fit and Chi-Square value ($\chi^2=301.20$, $df=99$, $p=0.0000$) which was calculated for the adaptation of the model was found to be significant. The goodness of fit index values of the model were RMSEA=.072, NFI=.95, CFI=.97, IFI=.97, RFI=.94, GFI=.91, and SRMR=.050. The overall internal consistency reliability coefficient of the scale was .88. The corrected item-total correlations of DS ranged from .32 to .68.

Discussion and Conclusion

Although defeat is a new concept it can be related to some psychological problems (Gilbert, 1989, 1992) In this study, the Defeat Sscale was adapted to Turkish. The adapted Turkish form was found to be consistent with the original form regarding item-factor consistency and structure. Overall findings demonstrated that this scale had high validity and reliability scores and that it may be used as a valid and reliable instrument in order to assess defeat levels of individuals. Nevertheless, further studies that will use DS are important for its measurement force.

Yenilgi Ölçeğinin Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması

Ahmet Akın¹, Recep Uysal², Nihan Çitemel³ ve Ümran Akın⁴

^{1,2,3,4} Sakarya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Rehberlik ve Psikolojik Ana Bilim Dalı, Türkiye

MAKALE BİLGİ

Makale Tarihi:
Alındı 13.08.2012
Düzeltilmiş hali alındı
08.01.2013
Kabul edildi 23.01.2013
Çevrimiçi yayınlandı
15.12.2013

ÖZ

Bu araştırmanın amacı Yenilgi Ölçeğinin (YÖ; Gilbert & Allan, 1998) Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirliğini incelemektir. Araştırma 399 üniversite öğrencisi üzerinde yürütülmüştür. Doğrulamalı faktör analizinde 16 maddeden ve tek boyuttan oluşan modelin iyi uyum verdiği görülmüştür ($\chi^2=301.20$, $sd=99$, $RMSEA=.072$, $NFI=.95$, $IFI=.97$, $CFI=.97$, $RFI=.94$, $SRMR=.050$). Ölçeğin faktör yükleri .31 ile .76, madde toplam korelasyon katsayıları ise .32 ile .68 arasında sıralanmaktadır. Ölçeğin iç tutarlılık güvenilirlik katsayısı .88 olarak bulunmuştur. Bu sonuçlar ölçeğin Türkçe formunun geçerli ve güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir.

© 2013 IOJES. Tüm hakları saklıdır

Anahtar Kelimeler:

Yenilgi ölçeği, geçerlik, güvenilirlik, doğrulamalı faktör analizi

Giriş

Duygular insan yaşamının en önemli ve etkisi en çok hissedilen yönlerinden birini oluşturur. Normal bireyler kolay bir işi tamamlamış olmanın verdiği haz duygusundan, sevdiği birinin ölmesiyle yaşadığı yas duygusuna kadar çok farklı duygular yaşarlar. Duygular insan hayatını renklendiren, zenginleştiren etkenler olduğu kadar çeşitli sorunların oluşmasına da neden olabilir (Ortony, Clore, & Collins, 1990). Duygular, insanın en önemli deneyimleri arasındadır. Kişilerarası ilişkilerde ve ruh sağlığında duyguların ifade edilmesinin, dışavurumunun ve duygularla baş etmenin oldukça büyük rol oynadığı söylenebilir (Tutarel-Kışlak & Göztepe, 2012). Bireyin kendini yenilmiş hissetmesi de sosyal yapı içinde kendini gördüğü yer ile bağlantılı olarak depresyon, intihar, kaygı gibi bozukluklarla yakından ilgili bir durumdur (Taylor, Gooding, Wood, & Tarrier, 2011; Taylor ve diğerleri, 2009).

Yenilmiş hissetme ile ilgili ilk çalışmalar hayvanlarla ilgili yapılmasına karşın bu kavramın insan davranışının uyumsuz ve patolojik yönlerini anlamada önemli olduğu anlaşılmış, özellikle depresyon (Gilbert & Allan, 1998; Price ve diğerleri, 1994), intihar (Williams, 1997), kaygı (Birchwood ve diğerleri, 2007) ve travma sonrası stres bozukluğu (Dunmore, Clark, & Ehlers, 1997) gibi dört önemli rahatsızlıkla ilişkisine dikkat çekilmiştir.

Yapılan çalışmalar depresyon yaşayan insanların kendilerini çevrelerindeki diğer insanlara göre daha alt kademede ve değersiz gördüklerini buna bağlı olarak da utanma eğilimi ve düşük öz güvene sahip olduklarını göstermektedir (Allan & Gilbert, 1995, 1997; Gilbert, Price, & Allan, 1995). Ayrıca depresyon güvensiz davranış şekilleri ile ilgilidir ve depresif kişiler kendilerini boyun eğici davranışlarına diğer insanlara göre daha çok bağımlı görürler. Çatışma yaşanan durumlarda depresif kişiler boyun eğici davranışlar sergiler (Gilbert & Allan, 1998). Öte yandan tamamı depresyonla ilgili olmayan çok farklı boyun eğici davranışlar vardır. Hayvanlar üzerinde yapılan araştırmalar alt türlerin gergin, her an saldırı tehlikesiyle karşı karşıya ve kendilerinden daha güçlü türler kadar rahat hissetmeseler bile depresif belirtileri olmadığını göstermiştir. Bu nedenle kendini alt olarak algılama ya da boyun eğici davranışlar sergilemeden başka sosyal hiyerarşik faktörler de vardır. Bunlardan biri de yenilmişlik hissidir. Yenilmişlik hissi; sosyal mücadele de başarısızlık ve sahip olunan sosyal statünün, değer kaybı ve bireyin çıkış yolunun kalmadığını düşünmesi olarak tanımlanabilir (Gilbert & Allan, 1998). Bireyin kendini yenilmiş

¹ Sorumlu yazarın adresi: Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Bölümü, Turkey
Telefon: (0264) 614 10 33
Fax: (0264) 295 71 83
e-mail: aakin@sakarya.edu.tr

hissetmesi, kişilerarası ilişkilerde yaşanan çatışmaların sonucu olabileceği gibi, çeşitli toplumsal ve maddi kaynaklara sahip olmada kendini yetersiz algılamayla ilgili olabilir (Gilbert, 2006). Yenilmiş hissetme, yaşanan sosyal çatışmaların ve rekabetin sonucunda oluşur (Price ve diğerleri, 1984).

Sosyal hiyerarşi teorisine göre psikolojik sorunların; psiko-biyolojik mekanizmaların sosyal hiyerarşilerinin evrimi sonucunda yaşanan çatışma durumlarında bu mekanizmaların başarı ya da yenilgiye uyum sağladığı, yenilen ve sosyal statüsünü kaybeden grupların psikolojik rahatsızlığa daha açık hale geldiği görüşüyle açıklamaktadır (Gilbert & Allan, 1998). Bu teoriye göre insanlar ve hayvanlar yenilgi yaşadıklarında ve sosyal kademelerinde kayıp olduğunda depresyon benzeri durumlar oluşmaya başlamaktadır. Depresif durumlar, aşık olup mutlu olunacak birini arama; ama bulamama gibi bireyin çok ulaşmak istediği ama ulaşamadığı durumlarda daha ciddi bir şekil alır. Bilişsel kuramcılar, bireyin yenilgi yaşadığı ve bu yenilgiden kendini sorumlu tuttuğu durumlarda çok daha fazla depresyon yaşadığını belirtmektedir (Gilbert, 2001). Yenilmişlik ve sıkışmışlık hissi her ne kadar bireyin kendini alt kademede görmesiyle ilgili olsa da özellikle bireyin ruh haliyle de yakından ilgisi vardır (Gilbert ve diğerleri, 2002).

Seligman (1975), birçok psikolojik sorunla bağlantılı olan öğrenilmiş çaresizlik kuramının kişinin eylemlerinin boşuna olduğu inancından beslendiğini ifade etmektedir. Bu durum da yenilgiyi beraberinde getirmektedir. Seligman (1975, akt: Aydın, 2006) bu inancın, yenilgi ve başarısızlık gibi bireyin kontrol edemediğini düşündüğü durumlar tarafından oluşturulduğunu belirtmektedir.

Yenilmişlik hissinin bireylerin depresyon ya da diğer psikiyatrik sorunları yaşama riskine etkisiyle ilgili çalışmalar çok eski değildir. Ancak "depresyon" kelimesinin kökeninin Latince statü ya da servetin aşağı olması anlamına gelen "deprimere" kelimesi olması (Jackson, 1986), depresyonda yenilmişlik hissini ifade etmesi açısından önemlidir. Depresyon yenilginin kabullenilmesi, kedere boyun eğmedir (Taneli, Taneli, & Taneli 2001). Yenilgi kişiyi savunmasız yapar ve kişinin daha fazla depresyon yaşamasına neden olur. Yapılan araştırmalar, depresif bireylerin boyun eğici davranışlar sergilediğini ve kendilerini yenilmiş hissettiğini göstermektedir (Gilbert, 2001). Gilbert ve diğerleri (2002) boyun eğici davranışların yenilgi hissi ile ilişkili olduğunu bulmuşlardır.

Yenilgi Ölçeği (YÖ)

Bireyin yenilgiye yönelik öznel deneyimlerini değerlendirmek amacıyla Gilbert ve Allan (1998) tarafından geliştirilen yenilgi ölçeği 16 maddeden ve tek boyuttan oluşan bir ölçme aracıdır. Ölçek 5'li bir derecelendirmeye sahiptir ("1" Hiçbir zaman, "2" Nadiren, "3" Sık sık, "4" Genellikle, "5" Her zaman). Ölçekte yer alan 2., 4., 9. maddeler ters kodlanmaktadır. Yüksek puanlar yüksek düzeyde yenilgi hissini göstermektedir. Ölçekten alınabilecek en yüksek puan 80, en düşük puan 16'dır. Ölçeğin yapı geçerliği için uygulanan açımlayıcı faktör analizinde toplam varyansın %52.8'ini açıklayan ve faktör yükleri .56 ile .81 arasında değişen tek boyutlu bir yapı elde edilmiştir. Uyum geçerliği çalışmasında; yenilgi ile depresyon ($r = .77$), umutsuzluk ($r = .65$), boyun eğici davranış ($r = .51$) arasında pozitif, sosyal karşılaştırma ($r = -.59$) arasında negatif ilişkiler bulunmuştur. Ölçeğin Cronbach alfa iç tutarlılık güvenilirlik katsayısı .94 olarak bulunmuştur. Bireyin kendini yenilmiş hissetmesi, pek çok psikolojik sorunla ilişkili olabilir. Dolayısıyla bireyin kendini yenilmiş hissetmesiyle ilgili algılarını gidermeye yönelik terapötik müdahaleler hedeflemek önemlidir (Taylor ve diğerleri, 2011). Yapılan çalışmalardan elde edilen sonuçlar Yenilgi Ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirliğinin sağlandığını ve psikolojik sorunlar ile önemli ölçüde ilişkili olduğunu göstermektedir (Gilbert & Allan, 1998; Taylor ve diğerleri, 2011; Gilbert, 2000). Bu çalışmanın amacı Gilbert ve Allan (1998) tarafından geliştirilen Yenilgi Ölçeği'ni Türkçeye uyarlamak ve ölçeğin geçerlik ve güvenilirliğini incelemektir.

Yöntem

Çalışma Grubu

Ölçeğin Türkçe formunun geçerlik ve güvenilirlik analizleri toplam 399 (176'sı kız, 223'ü erkek) üniversite öğrencisi üzerinde yürütülmüştür.

İşlem

Ölçeğin Türkçeye uyarlanması sürecinde öncelikle ölçeği geliştiren Paul Gilbert ile elektronik posta yoluyla iletişim kurulmuş ve ölçeğin uyarlanabileceğine ilişkin gerekli izin alınmıştır. İlk aşamada ölçeğin İngilizce formu, iyi düzeyde İngilizce bilen 3 öğretim üyesinden oluşan bir komisyon tarafından Türkçeye çevrilmiş ve daha sonra bu Türkçe formlar geri tercüme edilerek Türkçe ve İngilizce formlar arasındaki tutarlılık incelenmiştir. Daha sonra Türkçe form anlam ve dil bilgisi açısından incelenerek gerekli düzeltmeler yapılmış ve denemelik Türkçe form elde edilmiştir. Ardından denemelik Türkçe form psikolojik danışma ve rehberlik ve ölçme ve değerlendirme alanında uzman olan 2 öğretim üyesine incelenerek görüşleri doğrultusunda bazı değişiklikler yapılmıştır. Ölçeğin yapı geçerliği için doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yapılmıştır. Ölçeğin güvenilirliği iç tutarlık yöntemiyle, madde analizi ise düzeltilmiş madde-toplam korelasyonu ile incelenmiştir. Geçerlik ve güvenilirlik analizleri için SPSS 13.0 ve LISREL 8.54 (Jöreskog&Sorbom, 1996) programları kullanılmıştır.

Bulgular

Madde Analizi ve Güvenirlik

Ölçeğin maddelerinin ayırt etme gücünü belirlemek amacıyla madde analizi yapılmıştır. Yapılan analiz sonucunda, ölçeğin madde toplam korelasyon katsayılarının .32 ile .68 arasında sıralandığı görülmüştür. Bulgular Tablo 1'de görülmektedir.

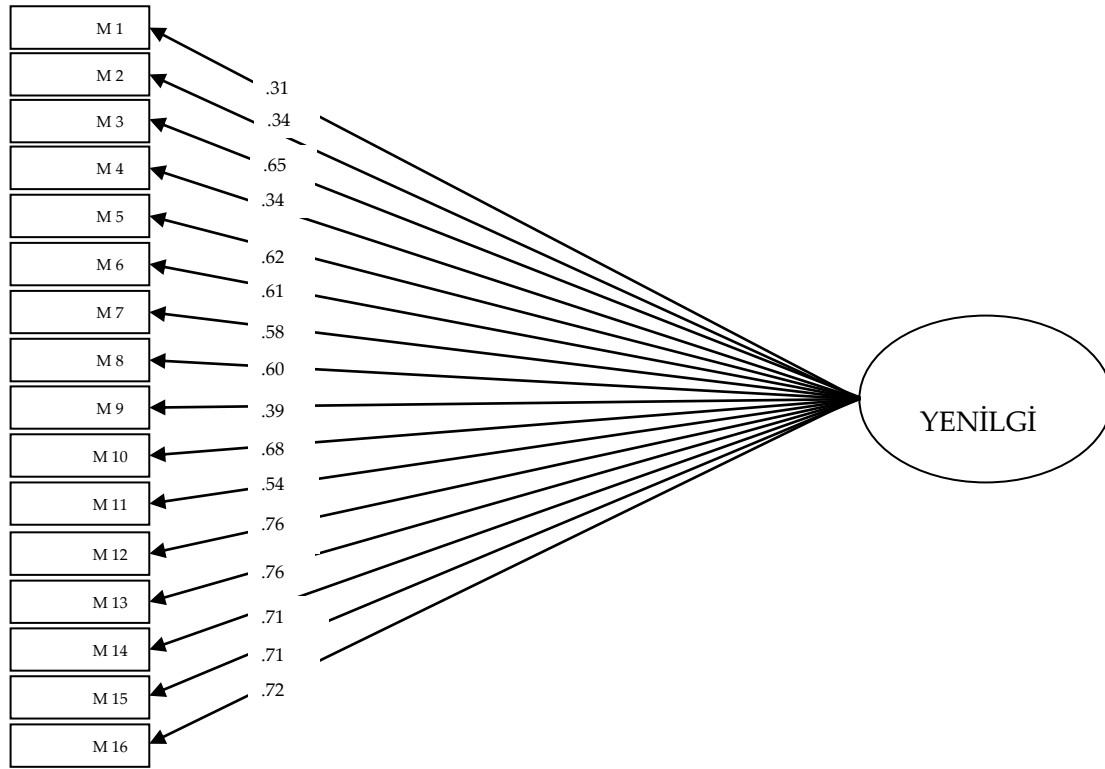
Tablo 1. Yenilgi Ölçeği Madde Toplam Korelasyon Katsayıları

Madde No	r _{ix}	Madde No	r _{ix}
1	.35	9	.34
2	.32	10	.60
3	.64	11	.48
4	.32	12	.68
5	.58	13	.67
6	.58	14	.64
7	.53	15	.62
8	.59	16	.65

Ölçeğin iç tutarlılık güvenilirlik katsayısı .88 olarak bulunmuştur.

Yapı Geçerliği

Doğrulayıcı Faktör Analizi. Yenilgi Ölçeğinin yapı geçerliği için ölçeğin orijinal formunda bulunan faktörlerin doğrulanması amacıyla DFA uygulanmıştır. Elde edilen uyum indeksi değerleri ($\chi^2= 301.20$, $sd= 99$, $RMSEA= .072$, $NFI= .95$, $IFI= .97$, $CFI= .97$, $RFI= .94$, $SRMR= .050$) tek boyutlu yenilgi modelinin iyi uyum verdiğini ortaya koymuştur. Doğrulayıcı faktör analizine ait faktör yükleri Şekil 1'de gösterilmiştir.

Şekil 1. Yenilgi ölçeğine ilişkin path diagramı ve faktör yükleri

Tartışma

Bu çalışmada Gilbert ve Allan (1998) tarafından geliştirilen Yenilgi Ölçeğinin Türkçeye uyarlanması ve Türkçe formun geçerlik ve güvenilirliğinin incelenmesi amaçlanmıştır. Geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarının yürütüldüğü gruplar sayı bakımından istatistiksel analizlerin gerektirdiği (Faktör analizi için 300 kişi “iyi”, 500 kişi “çok iyi” ve 1000 kişi “mükemmel” olarak değerlendirilmektedir) yeterliliktedir (Tabachnick & Fidell, 2007). Doğrulayıcı faktör analizi sonucunda tek boyutlu modelin iyi uyum verdiği ve ölçeğin orijinal faktör yapısının Türkçe formun faktör yapısıyla uyumlu olduğu görülmüştür (Hu & Bentler, 1999).

Ölçeğin Türkçe formunun güvenilirlik katsayısının yüksek bulunması güvenilirliğin yeterli düzeyde olduğunu göstermektedir. Araştırmalarda kullanılacak ölçme araçları için öngörülen güvenilirlik düzeyinin .70 olduğu (Sipahi, Yurtkoru, & Çinko, 2008) dikkate alınırsa, Türkçe formun güvenilirliğinin sağlandığı söylenebilir. Madde analizi sonucunda ölçeğin madde-toplam korelasyon katsayılarının .30 ölçütünü karşıladığı görülmüştür. Madde-toplam korelasyon katsayılarının yorumlanmasında .30 ve daha yüksek olan maddelerin, bireyleri ölçülen özellik bakımından iyi derecede ayırt ettiği (Özdamar, 2004) göz önüne alındığında, madde toplam korelasyon katsayılarının yüksek düzeyde olduğu görülmektedir.

Geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarından elde edilen bulgulara göre ölçeğin kullanıma hazır olduğu söylenebilir. Ancak geçerlik ve güvenilirlik çalışmalarının üniversite öğrencileri üzerinde yürütülmüş olması, ölçeğin geçerlik ve güvenilirliği için farklı gruplar üzerinde yapılacak çalışmaları gerekli kılmaktadır. Ayrıca ölçeğin test tekrar-test güvenilirliğinin incelenmesi oldukça önemlidir. Son olarak ölçeğin uyum geçerliğini belirlemek amacıyla, geçerlik ve güvenilirliği kanıtlanmış ölçeklerle Yenilgi Ölçeği arasındaki ilişkiler incelenebilir.

Kaynakça

- Allan, S., & Gilbert, P. (1995). A social comparison scale: Psychometric properties and relationship to psychopathology. *Personality and Individual Differences, 19*, 293-299.
- Allan, S., & Gilbert, P. (1997). Psychopathology and submissive behaviour. *British Journal of Clinical Psychology, 36*, 467-488.

- Aydın, B. (2006). *Öğrenilmiş çaresizliğin yordanması ve yaşam başarısı ile ilişkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.
- Birchwood, M., Trower, P., Brunet, K., Gilbert, P., Iqbal, Z., & Jackson, C. (2007). Social anxiety and the shame of psychosis: A study in first episode psychosis. *Behaviour Research and Therapy*, 45, 1025–1037.
- Dunmore, E., Clark, D. M., & Ehlers, A. (2001). A prospective investigation of the role of cognitive factors in persistent posttraumatic stress disorder (PTSD) after physical or sexual assault. *Behaviour Research and Therapy*, 39, 1063–1084.
- Gilbert, P. (2000). The relationship of shame, social anxiety and depression: The role of the evaluation of social rank. *Clinical Psychology and Psychotherapy*, 7, 174–189.
- Gilbert, P. (2001). Depression and stress: A biopsychosocial exploration of evolved functions and mechanisms. *Stress*, 4(2), 121-135.
- Gilbert, P. (2006). Evolution and depression: Issues and implications. *Psychological Medicine*, 36, 287–297.
- Gilbert, P., Price, J. S., & Allan, S. (1995). Social comparison, social attractiveness and evolution: How might they be related? *New Ideas In Psychology* 13, 149-165.
- Gilbert, P., & Allan, S. (1998). The role of defeat and entrapment (arrested flight) in depression: An exploration of an evolutionary view. *Psychological Medicine*, 28, 585-598.
- Gilbert, P., Allan, S., Brough, S., Melley, S., & Miles, J. N. V. (2002). Relationship of anhedonia and anxiety to social rank, defeat and entrapment. *Journal of Affective Disorders*, 71, 141-151.
- Hu, L. T., & Bentler, P. M. (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structural analysis: Conventional criteria versus new alternatives. *Structural Equation Modeling*, 6, 1–55.
- Jackson, S. W. (1986). *Melancholia and depression: From hippocratic times to modern times*. Yale University Press : New Haven.
- Joreskog, K. G., & Sorbom, D. (1996). *LISREL 8 reference guide*. Lincolnwood, IL: Scientific Software International.
- Ortony, O., Clore, G. L., & Collins, A. (1990). *The cognitive structures of emotions*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Price, J., Sloman, L., Gardner, R., Gilbert, P., & Rhode, P. (1994). The social competition hypothesis of depression. *British Journal of Psychiatry*, 164, 309-315.
- Özdamar, K. (2004). *Paket programlar ile istatistik veri analizi 1*. Eskişehir: Kaan Kitabevi.
- Sipahi, B., Yurtkoru, E. S., & Çinko, M. (2008). *Sosyal bilimlerde SPSS'le veri analizi*. İstanbul: Beta Basım Yayım Dağıtım.
- Tabachnick, B. G., & Fidell, L. S. (2007). *Using multivariate statistics*. Boston: Allyn & Bacon.
- Taneli, B., Taneli, Y., & Taneli, T. (2001). Depresyon ve anksiyete bozukluklarının birlikte bulunmaları ve psikofarmakolojik tedavi yaklaşımı. *Psikiyatri Dünyası*, 5, 115-129.
- Taylor, P. J., Wood, A. M., Gooding, P. A., & Tarrier, N. (2011). Prospective predictors of suicidality: Defeat and entrapment lead to changes in suicidal ideation over time. *Suicide and Life Threatening Behaviour*, 41, 297-306.
- Taylor, P. J., Wood, A. M., Gooding, P. A., Johnson, J., & Tarrier, N. (2009). Are defeat and entrapment best defined as a single construct? *Personality and Individual Differences*, 47, 795-757.
- Tutarel-Kışlak, Ş., & Göztepe, I. (2012). Duygu dışavurumu, empati, depresyon ve evlilik uyumu arasındaki ilişkiler. *Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 3(2), 27, 46.
- Williams, J. M. G. (1997). *Cry of pain: Understanding suicide and self-harm*. Harmondsworth: Penguin